

LIVET – ETT JAGANDE EFTER VIND

- *"Fåfängligheters fåfänglighet, säger Predikaren, fåfängligheters fåfänglighet, allting är fåfänglighet." (Predikaren 1:2)*

Livet är ett jagande efter vind.

Ständigt strävar vi efter något mer. Vi vill bli bättre, ha mer kunskap, mer lycka, mer av allt. Men när vi når det vi sökt, stillas inte vår längtan. Vi nöjer oss inte. Istället föds en ny strävan, en ny hunger som driver oss vidare. Glädjen i att uppnå våra mål är kortvarig, ett snabbt ögonblick av lättnad innan nästa begär tar över. Den glädjen är därför inte äkta; den är bara en övergång mellan två faser av längtan.

- *"Vad får människan ut av all sin möda, av sitt slit under solen? Släkte går och släkte kommer, men jorden står evigt kvar." (Predikaren 1:3-4)*

Det är detta som är livets grundläggande tillstånd – ett ändlöst jagande efter vind.

Begäret och Viljan

Om vi stannar upp och reflekterar ser vi att detta jagande är drivet av begär. Vi styrs av en kraft som ligger bakom alla våra handlingar – **Viljan**. Viljan är motorn i vårt liv. Den är den yttersta orsaken till vår existens, men också orsaken till vår undergång.

Allt liv är ett uttryck för denna Vilja. Viljan vill liv – den föder oss, driver oss framåt och håller oss kvar i existensen. Men samtidigt leder den oss obönhörligt mot lidande och död. Det finns ingen stillhet i Viljan, bara en evig rörelse framåt genom otillfredsställda begär.

- *"Allt är möda, ett jagande efter vind. Vad som är krokigt kan inte bli rakt, och det som fattas kan inte räknas." (Predikaren 1:14-15)*

När vi inser detta, framstår livet som meningslöst. All vår strävan, allt vårt slit, all vår längtan – det är bara tomma försök att stilla en eld som aldrig slocknar. Vad vi än gör, oavsett hur mycket vi uppnår, finns det inget slut, ingen varaktig mening.

Lidandet och meningslösheten

Lidandet är det enda beständiga i detta liv. Vi lider för att vi vill, för att vi längtar, för att vi aldrig är nöjda. Lidandet blir därmed en central del av existensen. Och om lidandet är livets mening, vad säger det då om Viljan som driver oss? Den blir ond.

- *"Ty där mycken vishet är, där är mycken oro, och den som ökar sin kunskap ökar sin plåga." (Predikaren 1:18)*

Viljan ger oss livet, men den ger oss också lidandet och meningslösheten. Vår existens är ett spel av begär och tillfredsställelse, av hopp och förtvivlan – ett spel som vi aldrig kan vinna. För i slutändan väntar bara utplåning.

Att vilja slippa vilja

Att göra slut på sitt liv skulle kunna ses som ett uppror mot Viljan. Men även där är det Viljan som verkar, om än i en annan form. Begäret att dö är också ett begär – en vilja att inte vilja. Så även denna handling blir meningslös. Vi kan inte undkomma Viljan, eftersom den är den kraft som skapat oss och håller oss fångna i vårt eget varande.

- *"Bättre än båda är den som ännu ej har blivit till, som inte sett det onda som sker under solen."* (Predikaren 4:3)

Vi lever därför ett liv som är helt styrt av Viljan. Vi är dömda att jaga efter vinden, dömda att vilja, dömda att lida. Vi lever med en meningslöshet som genomsyrar allt, och ändå lever vi vidare – för Viljan till liv är starkare än förnuftet som inser dess meningslöshet.

Det är detta paradoxala tillstånd som utgör människans existens: en vilja till liv, en vilja som skapar begär, ett liv av lidande och en slutgiltig utplåning.

Men kanske är det i denna insikt, i medvetenheten om Viljans natur, som vi kan finna ett slags frihet. Inte en frihet från Viljan – för den finns alltid där – men en frihet i att förstå dess spel och vår plats i det.

- *"Slutligen, när allt är hört, är detta huvudsumman: Frukta Gud och håll hans bud, det hör alla människor till. Ty Gud skall föra alla gärningar fram i domen, allt som är fördolt, vare sig det är gott eller ont."* (Predikaren 12:13-14)